

Diputació segrestada

Cada dia coneixem mostres del partidisme, l'arbitrarietat, sectarisme i ineficàcia de la Diputació de Castelló. Una institució que hauria de ser de tots els qui treballem dur per a intentar tirar endavant aquesta extraordinària província plena de recursos magnífics i millors persones. Una institució caduca en les seues normes però més encara en les seues actituds.

La Diputació gestiona milions d'euros que vénen dels impostos de tots els castellonencs, habitants de pobles grans i menuts, de costa i d'interior. Si algun sentit podria tenir la institució seria, precisament, el de la cohesió territorial i el treball per la igualtat d'oportunitats dels habitants d'aquesta província, visquen on visquen.

Per desgràcia, la Diputació de Castelló, en mans d'un règim fundat per Carlos Fabra i l'esperit del qual encara està present –no debades la seua fotografia continua presidint la sala de comissions, malgrat complir condemna en presó-, és tot el contrari. Moliner, desesperat i hereu de les pitjors pràctiques del mestre Fabra, s'està convertint en el pitjor president provincial de la història. Destinant els recursos de tots de forma arbitrària, sectària i partidista, premiant als ajuntament governats pel seu partit: el 80% dels convenis a dit de 2016 van als pobles del PP, que representen només el 20% de la població. Pel contrari, exclou el 70% dels ciutadans de la província (prop de 400.000 habitants de 600.000), perquè viuen en pobles majors de 20.000 habitants, com si els seus impostos no anaren també a la Diputació o el Govern d'Espanya no tinguera en compte tots els habitants a l'hora de transferir recursos, independentment d'on visquen.

Fins ara, érem l'oposició els qui denunciàvem aquestes pràctiques fabristes, discriminatòries i pròpies d'un altre segle. La setmana passada i en una vertadera obsessió de Moliner per liderar el 'podrit per corrupció' del PP de la Comunitat, en la seua estratègia d'enfrontar-se al nou govern valencià i de tancar els avanços de les polítiques socials arrasades per les retallades del PP, s'inventava un pla d'ambulatoris mòbils pels pobles, qüestió en la qual la Diputació no té cap competència, per a confondre als ciutadans i fer-se la foto en plena etapa electoral.

Per sort, l'Estat de Dret funciona i les regles de joc s'han de respectar. La justícia electoral ha posat en el seu lloc a Moliner i li ha exigut que retire aquesta campanya. Esperem que, com abans, la justícia també pose a Moliner en el seu lloc en la discriminació de 400.000 habitants en les subvencions de la Diputació després de la nostra demanda. De *nihilo nihil* (res ve del no-res), deien els clàssics, o, com diem ara, "de tal palo, tal astilla". Y es que don Carlos dejó mucha escuela...